

Všechny neřesti nejsou stejné

Tereza Bělinová

Kdyby se Robert narodil do jiné doby, stal by se jako nejmladší z pěti dětí pravděpodobně knězem. Ve své době ale život Bohu zasvětit nehodlal a tak trochu se zlobil na otce, matku, bratry i sestru. Nejstarší syn v rodině měl zdědit vícegenerační vilku, druhý nejstarší syn pozemky včetně rybníka v turisticky vyhledávané lokalitě, třetí Robertův bratr dostal byt v centru města a sestra dost peněz na to, aby si mohla koupit cokoli z dříve jmenovaného. Robert dopadl skoro jako hrdina ve známé pohádce. Zbyl na něj jen starý kocour. No, vlastně ještě staré auto. Do toho auta naložil kocoura a své staré věci a vydal se do světa. Kocour ale nebyl kouzelný a nepomohl mu získat pohádkové bohatství, ani ruku princezny. Po třech dnech na cestách posel. Robert ho pohřbil v popelnici za obchodním domem Kaufland, přičemž mu zazpíval „Až mě andělé zavolají k sobě...“ a pokračoval dál sám. Nedojel daleko. Čtyřdenní kroužení po okolí rodného města zakončil u spolužáka ze základní školy, kde pak strávil celý další měsíc. Druhý měsíc si polepšil a bydlel u spolužáka ze střední školy.

Oba jeho přátelé řešili tou dobou problémy v partnerských vztazích. Jeden se zrovna rozváděl, druhý se naopak ženil. Robert předtím žádnou ženu ani dívku neměl. Dokonce ani svou vlastní sestru nikdy nespatriil nahou. Základní rozdíl mezi pohlavími znal jen díky školní výuce a moderní kinematografii. Přesto se mu bezradní kamarádi s hlavou v dlaních a důvěrou v hlase svěřovali se svým trápením a lačnili po jeho radách.

Robert coby zpovědník věnoval svým domácím nadstandardní péči. Na nic jiného mu tím pádem nezbyval čas; seriózní zaměstnání nevyjímaje. Ztrácel na váze a ztrácela na ní i jeho peněženka. Oba spolužáci nakonec vyřešili trable prozaicky. Vyhledali pomoc profesionálů. Jeden navštívil rozvodového právníka, druhý notáře, u něhož se svou nastávající podepsal výhodnou předmanželskou smlouvou. Služby odborníků stály Robertovy přátele víc než rozvodové vypořádání i svatební hostina pro padesát lidí, ale všichni byli spokojeni. Robert za svou iniciativu v dané věci inkasoval šunkovou rolku s křenem, která zbyla ze svatebního oběda, a dvě piva na porozvodovém večírku. Tamtéž to také pozdě v noci zkusil na přioopilou účastnici mejdanu. Řekl jí, že právě on je tím úspěšným rozvodovým právníkem, neboť chtěl udělat co možná největší dojem. Zafungovalo to. Dotyčná si nejdřív vyžádala krátkou právní radu a hned

po ní hodně dlouhý sex. Robert jí poradil dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, načez se s ní stejně zodpovědně pomiloval. Měl to za sebou. První lež i první soulož. Za obojí mu spokojená klientka zaplatila víc, než čekal. Celých příštích sedm dní si tak mohl dovolit bydlet ve středně drahém hotelu, aniž by byl dále odkázán na štedrost svých přátel. Dřív než mu peníze vydělané na večírku došly, věděl už naprosto přesně, jak a čím se bude od té chvíle žít. Jako gigolo by pracovat nedokázal. Radit by však klidně mohl. Úplně postačí, když si lidé budou myslet, že zrovna on je na rady ten pravý.

Tak se stal z Roberta psychoterapeut. Bez příslušného vzdělání, bez praxe, bez ordinace a bez obav. Neměl totiž co ztratit. Pár přátel ho dalším svým známým doporučilo jako nejlepšího z nejlepších, ochotného dojíždět až do domu (samozřejmě za příplatek), a jeho kariéra se slibně nastartovala.